

PROTOKÓŁ

posiedzenia komisji habilitacyjnej w dniu 2 grudnia 2019 roku powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów dnia 5 września 2019 roku w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Macieja Janusza Winiarskiego wszczętego dnia 11 kwietnia 2019 roku w dziedzinie **nauk fizycznych**, w dyscyplinie **fizyka**

Komisja habilitacyjna w składzie:

1. Przewodniczący Komisji – prof. Włodzimierz Jaskólski – Uniwersytet Mikołaja Kopernika,
2. Sekretarz Komisji – dr hab. Anna Gągor – Instytut Niskich Temperatur i Badań strukturalnych PAN,
3. Recenzent – dr hab. Izabela Gorczyca – Instytut Wysokich Ciśnień PAN,
4. Recenzent – prof. Jacek Majewski – Uniwersytet Warszawski,
5. Recenzent – prof. Piotr Bogusławski – Instytut Fizyki PAN,
6. Członek Komisji – dr hab. Mariusz Krawiec – Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej,
7. Członek Komisji – dr hab. Marcin Matusiak Instytut Niskich Temperatur i Badań strukturalnych PAN

zebrała się w pełnym, siedmioosobowym składzie 2 grudnia 2019 roku o godzinie 9.15 w sali Rady Naukowej Instytutu Niskich Temperatur i Badań strukturalnych PAN we Wrocławiu. Dr. hab. Mariusz Krawiec uczestniczył w posiedzeniu w formie zorganizowanej wideokonferencji. Do protokołu dołączona jest lista obecności.

Przewodniczący Komisji otworzył posiedzenie, przedstawił sylwetkę naukową Habilitanta oraz podał dane dotyczące wniosku habilitacyjnego. Zarysował w szczególności tematykę osiągnięcia naukowego oraz aktywność naukową Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora. Prof. Włodzimierz Jaskólski poprosił następnie recenzentów oraz pozostałych członków komisji o przedstawienie opinii dotyczących osiągnięć Habilitanta.

Pierwsza zabrała głos Pani dr hab. Izabela Gorczyca. Recenzentka zwróciła uwagę, że w cyklu prac, który w ogólności dotyczy inżynierii przerwy wzbronionej w wybranych związkach azotkowych, można wyróżnić dwa dominujące zagadnienia: poszukiwanie materiałów pozwalających na uzyskanie przerw energetycznych porównywalnych lub mniejszych niż w InN, oraz badania pod kątem ferromagnetyzmu cienkich warstw GaN domieszkowanego jonami manganu. Następnie pogrupowała prace cyklu habilitacyjnego według

przedstawionego klucza i szczegółowo je omówiła, odnosząc się także do zastosowanych metod badawczych.

Podsumowując tę część swojej oceny dr hab. Izabela Gorczyca stwierdziła, że cykl prac zawiera wiele wartościowych wyników na temat inżynierii przerwy energetycznej w nieeksploatowanych dotąd materiałach azotkowych. Dodatkowo prace H3, H7 i H8 wykazały przydatność prowadzonych przez habilitanta badań teoretycznych do interpretacji wyników eksperymentu. O przydatności prowadzonych badań świadczy także współpraca naukowa Habilitanta z grupami eksperymentalnymi i wspólne publikowanie prac o różnorodnej tematyce. Jest to wyrazem wszechstronności zainteresowań oraz wysokiej sprawności w prowadzeniu badań naukowych.

Uwagi krytyczne dotyczyły braku ostatecznego podsumowania podjętej tematyki oraz braku głębszego osadzenia w realiach eksperymentalnych oraz literaturowych. W dalszych uwagach Recenzentka skupiła się głównie na niedociągnięciach samego autoreferatu, który wydaje się być nie do końca przemyślany i dopracowany. Rozprawa polega głównie na opisie poszczególnych prac, które przedstawione są w kolejności chronologicznej. *Przydałoby się trochę więcej dyskusji najciekawszych wyników, wyraźnego wskazania problemów oraz podkreślenia elementów innowacyjnych w kontekście stanu badań oraz potencjalnych zastosowań. Zaproponowana przez Recenzentkę kolejność zagadnieniowa prezentacji byłaby bardziej odpowiednia i ułatwiłaby sformułowanie poszczególnych wątków tematycznych oraz otrzymanych wyników i wniosków. Pewien niedosyt pozostaje także po analizie wyników dotyczących poszukiwania struktur na bazie azotków pozwalających na uzyskanie przerw energetycznych porównywalnych lub poniżej 0.7 eV. Temat wydaje się być niedomknięty, brak głębszego osadzenia w realiach eksperymentalnych i literaturowych.*

W ocenie dorobku naukowego Recenzentka podkreśliła, że dorobek publikacyjny Habilitanta to, oprócz 9 prac ujętych w rozprawie habilitacyjnej, 35 prac poświęconych różnorodnej tematyce opublikowanych w latach 2012-2019. Habilitant posiada także przyzwoity indeks Hirscha=9. Podsumowując dorobek dydaktyczny, organizacyjny oraz popularyzatorski, zwróciła uwagę na liczne staże i współpracę ze studentami Politechniki i Uniwersytetu Wrocławskiego, których wynikiem jest 9 wspólnych prac oraz na działalność dr. Macieja Winiarskiego w międzynarodowej radzie doradczej Materials Research Express. Oceniając całość rozprawy dr hab. Izabela Gorczyca stwierdziła, że zawartość merytoryczna

pracy habilitacyjnej dr. Macieja Winiarskiego i jego całkowity dorobek naukowy oraz osiągnięcia dydaktyczne świadczą bez wątpienia o kwalifikacjach do samodzielnej pracy naukowej. Potwierdzają je szeroka wiedza, dotychczasowe doświadczenia badawcze, umiejętność stawiania problemów i ich rozwiązywania. Na uwagę zasługuje także wszechstronność zainteresowań oraz biegłość w posługiwaniu się metodami obliczeniowymi z zasad pierwszych. W konkluzji dr Izabela Gorczyca potwierdziła, że przedstawiona do recenzji rozprawa habilitacyjna wnosi istotny wkład do fizyki ciała stałego oraz spełnia wymagania określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym i zawnioskowała o nadanie dr. Maciejowi Winiarskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk fizycznych.

Prof. Jacek A. Majewski zauważył, że wszystkie prace włączone do monotematycznego zbioru 9 publikacji zostały opublikowane w dobrych czasopismach z dziedziny fizyki i chemii fizycznej materiałów o cyrkulacji międzynarodowej. Cztery prace są pracami autorskim natomiast przedłożone oświadczenia współautorów prac wieloautorskich jednoznacznie wskazują na znaczący wkład dr. Macieja Winiarskiego w powstanie tych prac. Według Recenzenta na podkreślenie zasługuje fakt, że dziewięć prac z cyklu zostało opublikowane na przestrzeni stosunkowo krótkiego okresu pięciu lat, od 2014 do 2018 roku. Publikacje te stanowią spójny tematycznie zbiór poświęcony własnościom strukturalnym i strukturze elektronowej materiałów azotkowych. Zastosowaną metodą badawczą są obliczenia z pierwszych zasad w oparciu o teorię funkcjonału gęstości. Profesor Jacek Majewski podkreślił poprawny, choć nie standardowy, wybór metod obliczeniowych, który pozwolił na rozsądny opis przerw energetycznych w badanych materiałach. Uwagi krytyczne dotyczyły wyboru niezbyt dużych superkomórek do obliczeń co wprowadza sztuczne uporządkowanie stopów, a tym samym zawęża przewidywania własności stopów przypadkowych.

W podsumowaniu osiągnięć naukowych Recenzent stwierdził, że prace cyklu przynoszą nowatorskie wyniki, z których najważniejszym jest wskazanie możliwości realizacji materiałów azotkowych o wąskiej przerwie energetycznej. Przedstawiony cykl prac stanowi znaczący wkład do fizykochemii materiałów i ogólnie fizyki materii fazy skondensowanej, dokumentuje kwalifikacje Habilitanta oraz stanowi solidną podstawę do otrzymania stopnia doktora habilitowanego. Następnie prof. Jacek Majewski odniósł się do całkowitego dorobku naukowego habilitanta. Zauważył, że opublikował on razem z pracami cyklu, 44 prace w ciągu

dziesięciu lat działalności naukowej co wskazuje na duży dynamizm pracy naukowej. Dodatkowo, dorobek publikacyjny uzupełnia 44 prezentacji konferencyjnych, w tym sześć wygłoszonych referatów. Prace naukowe zostały na przestrzeni 2010-2019 cytowane 140 razy, dając dr. Maciejowi Winiarskiemu dobry, na tym poziomie kariery naukowej, indeks Hirscha=9. Recenzent zwrócił uwagę na aktywną działalność naukową Habilitanta, który w ostatnich dwóch latach opublikował 8 prac, z których dwie zostały włączone do cyklu. Podsumowując tę część oceny stwierdził, że obszerny dorobek publikacyjny dr. Macieja Winiarskiego w pełni kwalifikuje go do otrzymania stopnia doktora habilitowanego.

Prof. Jacek Majewski zwrócił uwagę na dwuletni staż Habilitanta na Uniwersytecie Wrocławskim w grupie profesora Adama Kiejny, znanego specjalisty od obliczeń z pierwszych zasad dotyczących zjawisk na powierzchni metali ich tlenków oraz na jego aktywną współpracę z wieloma grupami badawczymi. Habilitant był dodatkowo wykonawcą w dwóch projektach Narodowego Centrum Nauki, a obecnie jest wykonawcą w dwóch kolejnych projektach NCN oraz kierownikiem grantu badawczego NCN (od kwietnia 2018 roku). Świadczy to o umiejętności pozyskiwania środków na prowadzenie badań naukowych. W ocenie recenzenta dr Maciej Winiarski legitymuje się także doświadczeniem dydaktycznym, jest obecnie promotorem pomocniczym rozprawy doktorskiej pana Piotra Ruszały, sprawował także opiekę nad czterema pracami studenckimi. W podsumowaniu, prof. Jacek A. Majewski stwierdził, że Pan dr Maciej Janusz Winiarski spełnia wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego i wniósł o przeprowadzenie dalszych etapów postępowania.

Prof. Piotr Bogusławski, po zapoznaniu się ze zbiorem prac wchodzących w skład rozprawy habilitacyjnej, przyznał, że tematyka jest zarówno interesująca poznawczo jak i ważna dla zastosowań azotków. Badania zależności przerwy wzbronionej materiałów od składu chemicznego mogą prowadzić do ewentualnych zastosowań lub optymalizacji istniejących przyrządów. Następnie Recenzent przeszedł do podsumowania cyklu 9 prac składających się na rozprawę habilitacyjną.

Prof. Piotr Bogusławski podkreślił, że azotki należą do najintensywniej badanych materiałów półprzewodnikowych w ciągu ostatnich 20 lat. W związku z tym nie są „wdzięcznym” tematem ze względu na dużą konkurencję. Mimo to, przedstawiony cykl prac dostarcza użytecznych informacji o strukturze pasmowej wybranych azotków III-V, w szczególności związków z talem. W pracach badających stopy z dużym niedopasowaniem

sieciowym, np. AlNP, zaniedbane są realia związane z możliwością wyhodowania badanych stopów w pełnych przedziałach składów. W tych układach typowa maksymalna rozpuszczalność jest rzędu 1 procenta atomowego, zaś dla wyższych składów zachodzi segregacja faz. Efekty te zmniejszają prawdopodobieństwo zastosowań rozważanych stopów. Co więcej, niedopasowanie sieciowe jest istotnym czynnikiem określającym wartość przerwy wzbronionej, i w konsekwencji wpływa na wartość bowingu. Z drugiej strony prace pana Winiarskiego sugerują, że związki z talem są materiałami topologicznymi, co jest bardzo interesującym wynikiem. Stopy zawierające tal z pewnością mogą być atrakcyjną alternatywą dla badanych obecnie izolatorów topologicznych, których hodowla w wielu przypadkach jest wymagająca technologicznie. Według Recenzenta ciekawymi materiałami, spoza głównego nurtu są także azotki miedzi, zbadane w pracy H9, a dwie publikacje poświęcone GaN:Mn są dobrym przykładem synergii płynącej ze współpracy teorii i doświadczenia.

W swojej dalszej opinii Recenzent odniósł się do samego autoreferatu. Stwierdził, że Habilitant nie wykorzystał okazji by pokazać w nim dojrzałość naukową i szerszy ogłód zagadnienia będącego przedmiotem rozprawy. Niekosyt pozostawia chronologiczne, a nie tematyczne przedstawienie wybranych prac. Habilitant zbyt zdawkowo potraktował paragraf dotyczący poprawy wartości przerwy wzbronionej, a przecież to zagadnienie ma kluczowe znaczenie dla większości publikacji wchodzących w skład rozprawy.

Prof. Piotr Bogusławski zdecydowanie pozytywnie ocenił działalność publikacyjną Habilitanta. Podkreślił, że wszystkie opublikowane prace, w sumie 51 pozycji, robią bardzo dobre wrażenie i stanowią silny i przekonujący punkt w ocenie dorobku. Podobne wrażenie pozostawia pozapublikacyjna aktywność Habilitanta, tj. liczny udział w konferencjach krajowych i zagranicznych, na których wygłosił 5 referatów, był pierwszym autorem 7 posterów oraz współautorem 32 wystąpień konferencyjnych, w tym trzech referatów zaproszonych. Recenzent jako zadawalający ocenia także dorobek dydaktyczny. Maciej Winiarski prowadził zajęcia ze studentami Politechniki Wrocławskiej i Uniwersytetu Wrocławskiego, co udokumentował dziewięcioma publikacjami. Był promotorem pracy dyplomowej, a obecnie jest promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim. Z obowiązku recenzent wspominał o braku działalności organizacyjnej. Przyznał, że pomimo braku stażu zagranicznego Habilitant potrafi nawiązywać owocną współpracę naukową z innymi ośrodkami naukowymi, a w szczególności ze środowiskiem instytucji Wrocławskich.

W podsumowaniu Recenzent po raz kolejny stwierdził, że dr Maciej Janusz Winiarski posiada znaczące osiągnięcia naukowe. Oceniał także wysoko aktywność naukową i dydaktyczną, w tym uczestnictwo w licznych konferencjach i projektach badawczych. Biorąc pod uwagę całokształt działalności naukowej Macieja Winiarskiego przyznał, że zarówno osiągnięcie habilitacyjne oraz aktywność naukowa spełniają kryteria konieczne do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego i wniósł o dopuszczenie dr Macieja Janusza Winiarskiego do dalszych etapów postępowania kwalifikacyjnego.

Następnie głos zabrał dr hab. Mariusz Krawiec. Po przeanalizowaniu cyklu prac wchodzących w skład osiągnięcia stwierdził, że bez wątpienia jest on oryginalnym wkładem habilitanta do dziedziny będącej przedmiotem jego działalności naukowej. Prace te były cytowane 49 razy, a biorąc pod uwagę że są to prace nowe, można zaryzykować stwierdzenie, że zostały zauważone przez środowisko naukowe. Wyniki obliczeń zawarte w pracach cyklu są interesujące i ważne, szczególnie w kontekście możliwości uzyskania wąskiej przerwy energetycznej w badanych materiałach. Niewątpliwie wnoszą one wkład w rozwój fizyki fazy skondensowanej. Dr hab. Mariusz Krawiec odnotował aktywność Habilitanta w rozpowszechnianiu wyników badań poprzez prezentacje na międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych. Habilitant jest autorem i współautorem 44 prezentacji konferencyjnych. W tej liczbie znajduje się pięć referatów ustnych, które habilitant prezentował osobiście w kraju. Dotychczasowa działalność naukowa dr. Winiarskiego przyniosła mu autorytet eksperta w jego dziedzinie badań, o czym świadczy fakt recenzowania około 60 prac dla czasopism naukowych. Pewien niedosyt budzi brak referatów na zaproszenie, które powinny się pojawić na tym etapie kariery naukowej.

W podsumowaniu dr hab. Mariusz Krawiec stwierdził, że zarówno przedstawiony cykl publikacji, wyniki w nich zawarte jak i dorobek naukowy po uzyskaniu stopnia doktora świadczą o tym, że dr Maciej Janusz Winiarski wniósł istotny wkład w rozwój fizyki fazy skondensowanej i wykazuje się dużą aktywnością w tej dziedzinie. W związku z tym osiągnięcia naukowe Habilitanta spełniają wymagania ustawowe i zwyczajowe stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. Dr hab. Mariusz Krawiec złożył wniosek o dopuszczenie dr. Macieja Janusza Winiarskiego do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Dr hab. Marcin Matusiak przypomniał, że stopień doktora habilitowanego nadawany jest pracownikowi naukowemu w uznaniu jego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej, a

warunkiem przyznania stopnia jest również istotna aktywność naukowa. Przedłożone recenzje wysoko oceniają merytoryczną wartość zgromadzonego w dość krótkim czasie dorobku dr. Macieja Winiarskiego, a jego aktywność publikacyjna jest w ostatnich latach bardzo wysoka. Dr hab. Marcin Matusiak, zwrócił uwagę na wiodący udział dr. Macieja Winiarskiego w zdecydowanej większości jego najnowszych prac, mianowicie jest on autorem korespondencyjnym w 10 z 13 publikacji, które ukazały się w trzech ostatnich latach. Fakt ten, wraz z potwierdzoną umiejętnością pozyskania finansowania na wykonanie projektu naukowego, świadczy o gotowości habilitanta do podjęcia samodzielnej pracy naukowej. Dr hab. Marcin Matusiak odczuwa niewielki niedosyt z powodu braku w dorobku habilitanta długoterminowego stażu naukowego, który według niego miałby pozytywny wpływ na poszerzenie horyzontów naukowych. Mimo to, kandydatura dr. Macieja Winiarskiego nie budzi u niego wątpliwości i w pełni popiera nadaniem mu stopnia doktora habilitowanego.

Sekretarz komisji, dr hab. Anna Gągor zwróciła szczególną uwagę na działalność recenzencką dr. Macieja Winiarskiego, który w latach 2016-2019 wykonał recenzje 59 artykułów naukowych dla kilkunastu czasopism. W roku 2016 edytorzy czasopisma *Journal of Alloys and Compounds* przyznali mu tytuł „Outstanding Reviewer.” Habilitant recenzował także projekt grantowy dla Czeskiej Fundacji Nauki. Tak duża liczba recenzowanych prac świadczy o tym, że środowisko naukowe traktuje dr. Macieja Winiarskiego jako uznanego eksperta w swojej dziedzinie nauki. Sekretarz odnotowała rosnące wskaźniki cytowań prac Habilitanta, które od dnia złożenia dokumentacji wzrosły z deklarowanych 143 do 188 (cytowania bez samocytowań), co potwierdza aktualność prowadzonych badań. Dodatkowo Anna Gągor zauważyła, że oprócz 9 publikacji wchodzących w skład osiągnięcia Habilitant opublikował na przestrzeni ostatnich 5 lat dodatkowo 24 prace, w których połowie (12) jest wiodącym autorem. Jego deklarowany wkład w powstanie pracy jest równy lub wyższy od 60%. Sekretarz wymieniła zaangażowanie Habilitanta w opiekę naukową nad studentami i doktorantem, którego promotorem pomocniczym jest dr Winiarski. Anna Gągor jest także przekonana, że dwuletni staż w grupie profesora Kiejny jest cennym, pełnowartościowym doświadczeniem, które na pewno wpłynęło pozytywnie na poszerzenie horyzontów naukowych oraz naukę współpracy z innymi ośrodkami naukowymi i nie powinien być traktowany mniej poważnie od stażu zagranicznego. Dodatkowo, Anna Gągor zwróciła uwagę, że w dokumentacji wniosku habilitacyjnego brakuje prezentacji planów badawczych na najbliższe lata. W podsumowaniu, na podstawie recenzji oraz przedłożonej dokumentacji

dorobku naukowego, stwierdziła, że bez wątplenia, dorobek naukowy oraz aktywność naukowa spełniają wymogi ustawowe i tym samym uzasadniają przyznanie dr. Maciejowi Januszowi Winiarskiemu stopnia doktora habilitowanego.

Profesor Włodzimierz Jaskólski podsumował dyskusję. Członkowie komisji nie mają wątpliwości co do samodzielności naukowej habilitanta oraz rosnącej dynamiki jego dorobku. Osiągnięcie przedstawione do recenzji spełnia podstawowe warunki niezbędne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Komisja jednomyślnie przegłosowała podpisanie protokołu przez Przewodniczącego i Sekretarza Komisji.

Wobec braku dalszych głosów w dyskusji prof. Włodzimierz Jaskólski poddał pod głosowanie uchwałę komisji habilitacyjnej (w załączeniu). W wyniku głosowania wszyscy członkowie komisji (7 osób) wyrazili poparcie dla uchwały, przy braku głosów przeciwnych i wstrzymujących się.

Po głosowaniu przewodniczący zamknął posiedzenie.

Podpisy członków komisji:

1. prof. Włodzimierz Jaskólski

2. dr hab. Anna Gągor

3. dr hab. Izabela Gorczyca

4. prof. Jacek Majewski

5. prof. Piotr Bogusławski

6. dr hab. Mariusz Krawiec

7. dr hab. Marcin Matusiak

The image shows seven handwritten signatures in blue ink, each placed on a horizontal dotted line. The signatures are: 1. Włodzimierz Jaskólski, 2. Anna Gągor, 3. Izabela Gorczyca, 4. Jacek Majewski, 5. Piotr Bogusławski, 6. Mariusz Krawiec, and 7. Marcin Matusiak.

UCHWAŁA

komisji habilitacyjnej z dnia 2 grudnia 2019 roku w sprawie nadania

dr. Maciejowi Januszowi Winiarskiemu

stopnia naukowego doktora habilitowanego

w dziedzinie **nauk ścisłych i przyrodniczych**, w dyscyplinie **nauki fizyczne**

Na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (DZ. U. z dnia 27 września 2017 r. poz. 1789 z póź. zm.), rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 roku w sprawie szczegółowego trybu i warunków prowadzenia czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z dnia 30 września 2016 r. poz. 1586 z póź. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z dnia 20 września 2011 roku nr 196 poz. 1165 z póź. zm.), komisja habilitacyjna w składzie:

1. Przewodniczący Komisji – prof. Włodzimierz Jaskólski – Uniwersytet Mikołaja Kopernika,
2. Sekretarz Komisji – dr hab. Anna Gągor – Instytut Niskich Temperatur i Badań strukturalnych PAN,
3. Recenzent – dr hab. Izabela Gorczyca – Instytut Wysokich Ciśnień PAN,
4. Recenzent – prof. Jacek Majewski – Uniwersytet Warszawski,
5. Recenzent – prof. Piotr Bogusławski – Instytut Fizyki PAN,
6. Członek Komisji – dr hab. Mariusz Krawiec – Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej,
7. Członek Komisji – dr hab. Marcin Matusiak Instytut Niskich Temperatur i Badań strukturalnych PAN.

po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania habilitacyjnego, a także pozytywnymi opiniami zawartymi w recenzjach uwzględniającymi w szczególności:

- osiągnięcia naukowe kandydata po uzyskaniu stopnia doktora, stanowiące podstawę nadania stopnia doktora habilitowanego,
- wkład habilitanta w rozwój dyscypliny fizyka,
- istotną aktywność naukową

stwierdza, że spełniają one ustawowe oraz zwyczajowe kryteria nadania dr. Maciejowi Januszowi Winiarskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego.

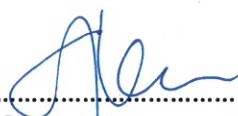
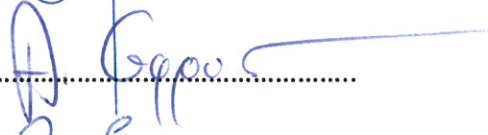
Komisja kieruje do Rady Naukowej Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych im. Włodzimierza Trzebiatowskiego Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu wniosek o nadanie dr. Maciejowi Januszowi Winiarskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki fizyczne

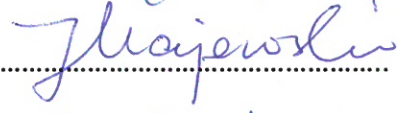
Uchwała została podjęta jednomyślnie w głosowaniu jawnym:

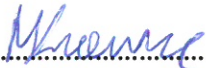
Uprawnionych do głosowania:	7 osób
Obecnych (w tym przewodniczący i sekretarz):	7 osób
Oddano wszystkich głosów:	7
Głosów za przyjęciem uchwały:	7
Głosów przeciwnych:	0
Głosów wstrzymujących się:	0

Podpisy członków komisji:

1. prof. Włodzimierz Jaskólski
2. dr hab. Anna Gągor
3. dr hab. Izabela Gorczyca
4. prof. Jacek Majewski
5. prof. Piotr Bogusławski
6. dr hab. Mariusz Krawiec
7. dr hab. Marcin Matusiak

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....